

[Holger Eriksen.]

Medlem Hr. Oluf Pedersen har fremsat, i og for sig er Udtryk for, at det ærede Medlem ikke ved, hvad værdifast Valuta er, og navnlig ikke ved, under hvilke Forhold man er i Stand til at praktisere værdifast Valuta. Det forbavser mig derfor i høj Grad, at det ærede Medlem har turdet tage min Artikel til Indtægt, eftersom den, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, fra A til Z er polemisk vendt imod det ærede Medlem, ja, jeg bruger i den endog det Udtryk, at det Forslag, det ærede Medlem har stillet, ligger langt hinsides et fornuftigt Diskussionsgrundlag. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har nogen som helst Berettigelse til at gøre Brug af min Artikel i denne Forbindelse.

Formanden: Jeg vil advare imod, at man fordyber sig i Betragtninger over Avisartikler.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Selve den Artikel, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har skrevet, interesserer mig jo ikke, ud over at det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen er gaaet ind for det samme Princip, som findes i det Forslag, jeg har stillet, altsaa for Princippet om værdifaste Penge. At det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen ikke anser det Forslag, jeg har fremsat, for at være godt, gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, første Gang jeg kom ind paa en Omtale af det ærede Medlems Opfattelse. Da det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen imidlertid har været Medlem af Udvalget, men ikke selv har været i Stand til at udforme Princippet „værdifaste Penge“ bedre, end vi har gjort det, mener jeg det ærede Medlem burde give os Tilslutning.

Valdemar Thomsen: I Anledning af den Mulighed, der aabenbart nu kommer til at foreligge, for parlamentarisk Benignaveri i Forbindelse med Sættelsen af Repræsentantskabet i den nye Danmarks Nationalbank, tillod jeg mig at spørge den højtærede Handelsminister, om han vilde forhindre — det kan Handelsministeren nemlig gøre, idet det bliver Handelsministeren, der skal godkende det Reglement, der skal gælde for Banken —, at Rigsdagsmænd kan faa økonomisk Fordel af dette Medlemsskab. Jeg gentager Spørgsmaalet, som Ministeren maaske har overhørt paa Grund af Forberedelsen til den lange Tale, Ministeren har holdt. Hvis det ikke

er Tilfældet, maa man jo gaa ud fra, at Meningene virkelig er, at her skal blive Benignaveri, og det er i hvert Fald for os et betænkeligt Fænomen, der kun kan styrke os yderligere i vor Modstand mod en saadan Lov.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Nationalbanken kunde opfylde sine Forpligtelser i 1931, var Forholdet, saa vidt mig bekendt, det, at det var Nationalbanken, der anmodede om at blive fritaget for at indløse Sedlerne med Guld; og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa den Maade, som det skete, omtalte Kursværdien i September 1931, var det jo fuldstændig hen i Vejret, for det ærede Medlem vil vel ikke for Alvor mene, at der er Guld-klausul paa Nationalbankens Aktier. Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener det, vil jeg i hvert Fald gerne have en Udtalelse fra ham derom, for jeg har i hvert Fald aldrig kendt noget til, at der skulde være Guld-klausul paa Nationalbankens Aktier.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Der er naturligvis ikke Guld-klausul paa Aktierne; jeg har kun taget selve Ændringsforslaget, saaledes som det lyder, stillet af det ærede Medlem. Men vi kan saamænd ogsaa godt se bort herfra, for hvilken principiel Forskel skulde der være mellem at give 4 pCt. Obligationer til den Kurs, 4 pCt. Obligationer staar i, dobbelt op, plus 10 pCt., og at give en Kurs af ca. 160 plus 10 pCt.? Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen maa indrømme mig, at der er ingen reel Forskel. Spørger man, om Aktionærerne vil faa mere for deres Aktier, end de vilde faa ved en Likvidation, maa Svaret blive ubetinget Nej.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Rigsdagens Indflydelse paa Nationalbankens Ledelse og dens Forbindelse med Nationalbanken i Fremtiden, synes jeg virkelig ikke, det behøver at drages ned i det Leje, at det skulde være for at skabe 8 Bierhvervsstillinger. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gør sin egen Sag stor Skade ved at føre saadan Tale. Jeg er gaaet med til, at 8 Rigsdagsmænd skal sidde i Repræsentantskabet, ud fra en Erkendelse af, at Rigsdagen maa have Indflydelse paa hele dette Forhold. Saa bliver der senere at træffe Afgørelse af det, som er et meget mindre og